

Ohnišťanský zpravodaj

obec.ohnistany@seznam.cz Obecní noviny č.17, leden 2014

Obecní úřad Ohnišťany
a Základní umělecká škola
Nový Bydžov
Vás srdečně zvou 7. ledna 2014
od 17:00

na Tříkrálový koncert

Který se koná
ve farním kostele
sv. Václava
v Ohnišťanech

Vážení čtenáři – srdečně Vás zveme na tradiční Tříkrálový večer, který se bude konat dne 7. ledna v našem kostele. Bude tam v této roční době sice zima, ale tím víc nám bude teplo uvnitř duše! Necháme se prostoupit jen těmi pozitivními pocity a na chvíli se zamyslíme nad začínajícím rokem – rokem 2014. Samozřejmě si všichni přejeme, aby to byl rok dobrý – lepší než byl ten právě skončený – 2013. Bylo to snad tou nešťastnou „ třináctkou“ na konci? Nevím, ale každý s kým jsem mluvila, si stěžoval! Na všechno - na nedobrou ekonomickou situaci, na nezaměstnanost, na počasí, na nemoci. Také na jednání svých spolupracovníků, spoluobčanů – ba, i na rodinné příslušníky! Všichni jsme se chovali, jako „utržení ze řetězu“, jako bychom něco honili a nemohli to chytit! Jakoby nám něco utíkalo a my se hnali pořád dál – bez ohledu na to, jestli někoho pošlapeme – a stejně jsme to nedohnali!
Prosím, zastavme se a zamysleme – stojí nám to všechno za to? Ať se dožijeme jakéhokoliv věku, vždycky si nakonec uvědomíme, že je nejdůležitější nechat se naplnit jen těmi dobrými pocity, být k sobě hodní a vlídní, vzájemně si pomáhat nebo se alespoň vyslechnout! Někdy i ta sdělená tíha problémů nám udělá život lehčí! A nejspolehlivější oporou ať je všem hlavně rodina – to Vám přeje Váš Zpravodaj!

Výsledky voleb do poslanecké sněmovny v Ohnišťanech

ANO 2011 získali 39 hlasů (25,32 %) 25,32%
Česká strana sociálně demokratická získali 29 hlasů (18,83 %)
Komunistická strana Čech a Moravy získali 29 hlasů (18,83 %)
KDU - Československá strana lidová získali 10 hlasů (6,49 %)
TOP 09 získali 9 hlasů (5,84 %)
Součet ostatních stran (13) strany získaly 24,60 % hlasů.

Obecní úřad sděluje:

Dne 9. října 2013 se konalo 22. zasedání Obecního zastupitelstva.
Dne 4.prosince 2013 se konalo 23. zasedání Obecního zastupitelstva.

Uzávěrka dalšího Zpravodaje bude 20.března 2014.

Společenská rubrika

Obecní úřad v Ohnišťanech přeje svým spoluobčanům k jejich životním výročím všechno nejlepší!
V lednu oslaví svá výročí paní Helena Náhůnková a pan Josef Můller.
V únoru oslaví své narozeniny paní Hana Novotná, paní Růžena Havelková a paní Anna Müllerová.
V březnu to budou také samé ženy! Paní Marie Jůzová, paní Jaroslava Bydžovská, paní Božena Purmová a paní Marie Dědková.
Hodně zdraví Vám všem – milí oslavenci!

Lidové pranostiky :

Leden:
Je-li teplý leden, z korce mandel jeden.
Leden tuhý a drsný prospívá osení.
V lednu roste-li tráva,neúroda se očekává.
V lednu mráz – těší nás! V lednu voda – věčná škoda.
V lednu silný led,v květnu bujný med.
Únor:
Jestliže na Hromnice fouká vítr a sněží, jaro se rychle blíží.
Když sníh záhy taje, dlouho neroztaje.
Sněhový únor sílí úhor.
Když v únoru mráz ostro drží, to dlouho již nevydrží.
Teplý únor – studené jaro – teplé léto.
Únor studený – srpen horký.
Březen:
V březnu prach a v dubnu bláto, sedlákovi roste zlato.
Kolik březnových mlh – tolik lijavců v roce.
Co na Bedřicha mráz spálí, to se k životu už nenavrátí.
Březen umí sníh a led rozehřát – chce-li tak i nadělat.
Mrzne-li o Kunhutě, mrzne ještě čtyřicet dní.
V březnu sadař stromy osekává, ale kabát ještě nesundává.

A jaká bude letošní zima podle Víkendu DNES?
Tak tedy: Kdo věří Rusům, nechť se v Evropě připraví na nejstudenější zimu za posledních sto let! Tamní meteorologové mluví o extrémním přílivu arktického vzduchu a prudkém poklesu sluneční aktivity. Obojí způsobí, že nám nebudou stačit ani čtyři vrstvy oblečení! Kdo věří pranostikám, může naopak počítat s mírnou zimou. Sníh se neudrží, bude do něj pršet, foukat teplý vítr. Říká se, že spadne-li listí v říjnu, bude mokrá zima.
Bude tedy sibiřská zima nebo oblevová slota? L.Š.

Upozornění!

Vážení – jistě jste zaregistrovali, že jsou na hřbitově nově instalované tři odpadkové koše. Stalo se však to, co se dalo očekávat! Nebylo pochopeno, že mají sloužit pouze k odkládání obalů od vysvícených svíček, kelímků a kahánků. A tak se tam cpe všechno! Papíry, suché věnečky a chvojí a ten nejrůznější odpad. A to tedy nelze! S tím se musí i nadále dojít do kontejneru. Vždyť podle tvaru a velikosti koše je vidět, že tam nelze dávat všechno!
Prosím – respektujte to !!! L.Š

O lidské solidaritě ….

Asi před půl stoletím se promítal – velmi úspěšně – film „Kdyby všichni chlapi světa“. Škoda, že tady nemohu vyprávět obsah toho filmu, ale byl o lidské solidaritě. O tom, co všechno může vzájemná solidarita zachránit, co lidských životů, zdraví, majetku a jiných hodnot ušetří, spojí-li se snaha mnoha lidí i navzájem si neznámých a také za cenu jejich vlastních obětí.

Právě o tom chci psát v souvislosti s povodněmi v minulém červnu, kdy část naší obce zaplavila voda a zlikvidovala několik domácností. Některé sdělovací prostředky o tom přinesly zprávy a internet snímky. A náhle se zrodila solidarita! Solidarita k naší obci, kde se – z neznámých důvodů – přírodní živel vydováděl! Zapřemýšleli o tom lidé, z nichž většina ani nevěděla, kde Ohnišťany jsou a pocítili, že musí pomoci! Tak se stalo něco neuvěřitelného!

V obci Černíkovice, která je v okrese Rychnov nad Kněžnou, má 670 obyvatel a byla založena v roce 1354, se rozhodli, že naším fotbalistům – jako náplast na zatopené hřiště – dají 4.000 korun.

Obec Malá Bystřice v okrese Vsetín má 330 obyvatel – je tedy srovnatelná s naší obcí. Je to podhorská ves, protéká jí potok Bystřička a byla založena v roce 1620. Starostou obce je pan Bořivoj Ptáček, mají tam 7 členné zastupitelstvo a to na svém 19. zasedání dne 26.6.2013 odhlasovalo pro nás peněžní pomoc 10.000 Kč..

Sbor dobrovolných hasičů v České Rybné, to je obec u Žamberka, která má 424 obyvatel, věnovalo 5.000 Kč..

Firma DKV elektro s.r.o. Skuteč se rozhodla věnovat také 5.000 Kč.. Je to firma, která provádí elektroinstalační práce, montuje a provádí revize hromosvodů, prodává a instaluje svítidla a různá osvětlení, atd.. Co je asi zaujalo na našem osudu?

Firma SKOS s.r.o. Skuteč, zastoupená jednatelem společnosti panem Petrem Horákem, věnovala Ohnišťanům 15.000 Kč..

Obecní úřad Ohnišov okresu Rychnov nad Kněžnou zastoupená starostou panem Františkem Kopalem a 9 členným zastupitelstvem za svých 487 obyvatel, poslalo 15.000 Kč.

Velice často na toto všechno myslím a zdá se neuvěřitelné, že takto nám pomáhali úplně neznámí lidé! Vyslovuji jim velký dík a přání – ať Vás nikdy podobná situace nepotká! Pocit solidárnosti je sice hřejivý – ale ta voda je zlá !

L.Š.

Kolumbárium.

Procházím-li ohnišťanským hřbitovem uvědomuji si, že upravená budova kolumbária nemá téměř žádné uživatele. To je báječná zpráva, protože to vypovídá o tom, že jsme nikdo neumřel a místa tam jsme nepotřebovali! Přesto však připomenu, že ta možnost tu je a že by jinde za to hodně dali, kdyby měli takto důstojný prostor pro uložení uren s popelem svých zemřelých. Navíc, je to místo uzavřené a působí velmi intimně a lidsky.

Sejdu-li se se známými odjinud a dojde řeč na toto téma, dozvím se, že je velice těžké takovou urnovou schránku získat a její pronájem je o mnoho dražší než u nás. A každý se diví, proč toto není využíváno. Je to docela logické – každá rodina zde má svůj rodinný hrob a urny jsou uložené v hrobě nebo ve schránkách na hrobě a někdo je má taky doma. To je velice individuální věc!

My jen připomínáme, že možnost takového uložení zde je!

Je to vlastně druh služby, který Obecní úřad nabídl a s touto představou také to místo vybudoval.

Jsem přesvědčena, že bude muset uplynout více budoucího času než bude tato skutečnost doceněna!

L.Š

Mateřská škola

Martin na bílém koni dosud nepřijel a nám to zatím moc nevadilo, neboť jsme měli plné ruce práce. Chystali jsme si ve školce adventní čas. Byli jsme plni očekávání, zda nás navštíví Mikuláš. Připravovali jsme „**vystoupení pro důchodce k jejich 10. výročí.“** Vyráběli jsme dárečky a pekli perníčky. Obojí jste mohli vidět na **„vánoční výstavě důchodců“** v místním hostinci. Pozvali jsme maminky a tatínky do školky na **„vánoční tvořivou dílničku“** a později na **„rozsvěcování vánočního stromečku“,** kterému předcházelo krátké „**vystoupení ve školce s příchodem Mikuláše.“** To by jste nevěřili, co krásných dárečků nám přivezl. Určitě jsme museli být moc hodní. O to víc jsme se těšili druhý den do školky, až si s novými hračkami budeme hrát. Věříme, že až nás **navštíví ve školce naši důchodci,** budeme se jim moc líbit. Jako každý rok, moc se na ně těšíme! I oni nám přispěli na dárečky, stejně jako z Obce Staré Smrkovice, Nevrátice i Šaplavy. Všem moc děkujeme.

Milým čtenářům zpravodaje bychom chtěli popřát krásné, klidné a radostné vánoční svátky a hodně zdraví v Novém roce 2014.

Ilona Tučková, řed.školy

Zvonice .

Zvonička v Malejch je úplně nová! Stříška jí svítí jako zlatá a dokonce zvoní! Dokonce původním i když opraveným zvonem! Myslím, že se nad tím raduje stejně srdce, které bije pro pána Boha nebo pro historii! Ta stará zvonice, která tam byla od roku 1844 byla už za těch 169 roků opravdová chudinka. Za tu dobu se celá zcvrkla, popraskala, hrany se deštěm obrousily a její část, která byla v zemi, uhnila. Je to s ní jako s lidmi, ti také uplývajícími léty ubývají až odejdou navždy! Ale, přeci tu původní zvonici nezlikvidujeme ! My jí dáme ještě šanci, aby se mohla dál dívat na svět! Musíme však najít podobu, jakou jí dáme – možností je několik! Třeba by mohla být postavena na hřbitově vedle kolumbária! Nebo by mohla stát vedle kostelní zdi! Toto jsou však pouze moje návrhy, jistě vy, milí čtenáři, máte další a daleko lepší! Sdělte nám je a mohou být zrealizovány! Přeci nemůže pořád ležet u nás na dvoře – na dešti, slunci a taky mrazu! My s ní skutečně nemůžeme nic dělat, je hrozně těžká a ani s ní nehneme! Doufám, že bude brzy rozhodnuto o jejím osudu!

L.Š

Zasloužilý hasič Vladimír Novotný

Všichni si jistě vzpomínáte na letošní oslavy 130 let založení zdejšího hasičského sboru. V první části této akce se mimo jiné rozdělovala vyznamenání členům SDH podle jejich zásluh. Jedno však předáno nebylo. Jedná se totiž o medaili takové důležitosti, že ji předává vyznamenaným sám ředitel hasičského hnutí během slavnostní ceremonie.

Kdo se o hasičinu alespoň trochu zajímá, tak již tuší, Vy ostatní vězte, že hovoříme o udělení titulu „Zasloužilý hasič“. Toto vyznamenání za celou historii udělování drží cca 1400 žijících hasičů napříč celou Českou republikou, v našem okrese jich bylo 36 a nyní k nim přibylo ještě jedno jméno – jméno našeho rodáka a váženého občana, pana Vladimíra Novotného.

Osmého dne měsíce listopadu se ona slavnostní ceremonie konala a to částečně v Přibyslavském hasičském muzeu a částečně v hotelu Přibyslav. Začátek byl stanoven na jedenáctou hodinu, kdy se podával slavnostní oběd. Po něm následoval přesun do muzea, kde jsme byli nejprve svědky fotografování vyznamenaných. Slovo dostala průvodkyně, která nám ukázala interiér muzea. Prohlídka byla sice doplněna o výklad, ten ale nebyl téměř potřeba, protože každý hasič vystavené věci zná a mnohé z nich dosud v našem sboru navíc používáme. Nicméně návštěva expozice byla velmi vítanou sondou do našich pamětí, neboť jsme zde všichni byli a to před více než deseti lety. Protože se jedná o největší výstavu požární techniky v ČR, doporučuji každému, kdo se o hasičinu zajímá, aby přibyslavský zámek navštívil. Po prohlídce muzea jsme byli usazeni ve slavnostním sále, kde nám nejprve vedoucí protokolu objasnil, jak bude slavnostní ocenění probíhat. Po příchodu vedení hasičského hnutí proběhly nezbytné proslovy a vystoupení pěveckých talentů místní základní umělecké školy. Následovalo předávání vyznamenání. Každý vyznamenaný byl vyzván, aby předstoupil, usedl do čela sálu a všem bylo přečteno, čím si dotyčný ocenění zasloužil. Poté se každý, nyní již zasloužený hasič, podepsal do kroniky a za tichého zvuku piana se odebral převzít si z rukou ředitele Hasičského hnutí medaili. Následovala řada gratulací nejen od hodnostářů, ale také od nejbližších, kteří tvořili doprovod. Slavnostní předávání medailí nebyl ale konec. Na programu byla ještě večeře s přípitkem a diskuze na hasičská témata konající se opět v hotelu Přibyslav. To již byla tečka za uplynulým dnem a účastníci se začali pomalu rozjíždět do svých domovů. Dovolte mi ještě objasnit, co to obnáší stát se zasloužilým hasičem. Jak jsem tak seděl v sále a poslouchal důvody, pro které byl ten či onen kandidát navržen na ocenění, musím říci, že všichni si medaili zasloužili velmi podobným způsobem. V první řadě to byla tvrdá práce pro hasičský spolek a to nejen při opravách techniky, cvičeních, či soutěžích. Velká část práce oceněných je spojena se záchranou životů, zdraví a majetku spoluobčanů při katastrofách a nehodách požárem začínaje, povodní pokračujíc a například autonehodou konče. Není to však ocenění pouze za tu práci, kterou ostatní vidí na první pohled. Velký kus dřiny zůstává ostatním skryt. Jedná se o sebevzdělávání, papírování, drobné opravy, či úpravy techniky, práce s mládeží a podobně. Jsou to tisíce hodin, které dotyčný za svůj život věnoval okolí, místo aby je strávil s rodinou. Za toto vše patří každému oceněnému velký dík a obrovské uznání nás ostatních. Závěrem bych chtěl říci, že jsem pyšný na to, že i v naší obci, v našem SDH jsou lidé, kteří svým konáním dokazují, že patří do úzké špičky těch nejlepších hasičů co do obětavosti, nasazení a aktivního zájmu o dobro druhých.

Mgr. David Snopko

Hasiči - činnost sboru

Od srpnových oslav k výročí 130 let založení a příprav s tímto spojených si sbor užíval období relativního klidu. Až ke konci listopadu začala činnost opět ožívat. Konala se členská schůze k přípravě výroční valné hromady. Následovalo zapojení do akce „rozsvěcení vánočního stromu“ v podobě poskytnutí zázemí pro její pořádání a pomoc při její realizaci a přípravách. Dne 14. prosince proběhla výroční valná hromada. Ovšem uzávěrka pro tento článek byla týden před jejím konáním a tudíž o ní nelze poskytnout více informací. Snad jen, že tímto rokem končilo čtyřleté období stávajícího výboru a byl volen nový výbor. Jak volby dopadly se dozvíte v dalším vydání zpravodaje.

V podzimním období náš sbor potěšily dvě velice příjemné události. Jednou z nich bylo vyznamenání našeho člena Vladimíra Novotného nejvyšším oceněním, které může dobrovolný hasič získat, a to titulem „Zasloužilý hasič“. K tomuto ocenění bych mu tímto rád pogratuloval.

Druhou pozitivní zprávou bylo, že naše obec dostala dotaci pro výjezdovou jednotku ve výši 106 tisíc korun. Dotace byla určena k nákupu vybavení využitelného pro povodňové záchranné práce. Za tuto částku se nakoupily protipovodňové pytle, gumové broďáky, vysoušeče, kalové benzínové čerpadlo, kalová elektrická čerpadla, elektrocentrála, žebřík, trhací hák, sekery, nože, lopaty, osvětlení a kvalitní záchranářská brašna pro poskytnutí první pomoci. Dotace v takovéto výši je obrovskou injekcí pro naši jednotku a sbor, ale smutné je, že jí musí předcházet nějaká špatná událost - v našem případě povodeň.

Ing. Z.Chalupa

Oprava cisterny

Začátkem měsíce března začala rekonstrukce účelového zařízení na CAS 25 RTHP 3500 M2R, kterou disponuje místní jednotka dobrovolných hasičů. Základem oprav nástavby na cisterně byla výměna všech zkorodovaných částí v nádrži na vodu a samotné oplechování nástavby. Tyto úpravy nám poskytla firma Mádle Kovo Elektro Konecchlumí. Velkou výhodou a ušetření financí bylo to, že MKE nám umožnilo brigádnické práce na cisterně. Ve třech dobrovolnících jsme odvedli na opravě pouze v Konecchlumí zhruba 100 brigádnických hodin. Velkým nepřítelem nám bylo počasí, pro velikost auta se všechny práce odváděly venku, v mrazu a dešti. Opravy, výměny a nátěry kovových částí v MKE vyšli cca na 95000 Kč. Další velká část opravy je lak celého automobilu. Za zmínění a veřejné poděkování patří práce Milana Fučíka ze Šaplavy, který nám odvedl na hasičském autě klempířské práce sponzorským darem. Po rychlé domluvě a téměř bleskovým dodání barev od Marcela Hlavatého, se automobil přemístil do Janovic. Přípravné a lakové práce „zdolal“ Ladislav Kopánek. Nástřik cisterny vyšel celkově cca na 35000kč. V této chvíli se připravuje v reklamní agentuře v Hořicích bílý pruh a veškeré polepy, které na autě musejí být. Dokončují se nátěry úložných prostorů a připravuje se vybavení nutné pro hašení požárů a technických zásahů. Za přiložení rukou k dílu a do dnes odvedených zhruba 170 brigádnických hodin zaslouží ta hrstka ochotných pomoci velký dík.

P.Novotný

Jak vyhlásit sousedům válku ….

V minulém Zpravodaji jsem nemohla tento článek napsat! Byla jsem – totiž – moc nažhavená a volila bych nevhodně silné výrazy! Ale protože se podobná situace bude už brzy opakovat, přeci jen o tom popovídám. O co jde? O silnici kolem nás, o traktorech, z nichž už mám kopřivku sotva slyším jejich zvuk, o kukuřici a hnoji. A to vše patří do Starých Smrkovic, kde má své objekty Zemědělská společnost z Chomutic. Jejich pole je za Oborou směrem na jih. A veškerá doprava na a z toho pole se koná přes Ohnišťany. Logické by bylo, aby jejich supertěžké traktory jezdily přes Chomutice, Oboru a přímo na pole. Takto jedou přes Ohnišťany a celým ohnišťanským katastrem až k Oboře. Proč by si ničili svou silnici, když ji mohou zničit Ohnišťanům? Proč si neudělají cestu zadem přímo na pole?

Toto se opakuje několikrát do roka! Naváží se tam hnůj a odváží se úroda. Totiž, úroda – téměř vždy pouze řepa a kukuřice – pěkně rozřezaná – takže to z těch vozů vlaje, jako když sněží! A zvlášť u nás – v zatáčce! Nemyslete si však, že projede jeden nebo dva traktory! To se jezdí třeba i dva týdny od tmy do tmy!

Všechno to chápu – jinak to nejde! Ale, přeci jen by měl majitel této společnosti udělat nějaká opatření, aby tím nebylo tolik lidí obtěžováno. V některých místech, kde už bylo vyvezeno z pole tolik bláta, že se tam nedalo ani projet, to bláto shrnuli na krajnice vozovky podobně, jako se vyhrnuje sníh a tak jako ze sněhu, byly bariéry z bláta, které nikdo neodvezl. Na těch polích u Obory je zem už červená, takže silnice u nás taky zčervenala. Ale, možná to také bylo studem nad tím, jak se s ní zachází! Takže, my máme stále červený prach v bytě, na oknech – všude! Ti traktoristé se asi předháněli, kdo toho najezdí víc a tak ujížděli, jako k ohni a pěkně tím nákladem natřásali, a ono se to sypalo a létalo to všude!

Myslíte si, že bych o tom psala takovýto článek kdybychom byli mladí? Ani náhodou! Ale nám je už mnoho let a zametat vždycky – po takové akci - tu naši zatáčku, to je už pro nás opravdu problém! Když toto začne, sleduji s obavami prasklinu na našem baráku jak se pěkně zvětšuje, vypínáme televizi, protože stejně nic neslyšíme a mračíme se na traktoristy, kteří z toho mají srandu.

Závěrem ještě řeknu, že silnice je už pořádně vytlučená a troufla bych si tvrdit, že ji už nikdy nikdo neopraví! A nadáváme všichni, kdo v úseku této trasy bydlíme! L.Š.

Odpověď

Dodatek ke dvěma článkům z minulého Zpravodaje.

K článku – Co pošta?

Na posledním zasedání Obecního zastupitelstva jsem žádala, aby Zastupitelstvo si vyžádalo kompetentní konečné stanovisko k zprovoznění pošty. Doufám, že toto bylo provedeno a na příštím zasedání se dozvím výsledek tohoto jednání. Právě nyní však je často slyšet ve sdělovacích prostředcích, že počet pošt v ČR bude snížen ze 2.600 na 2.100 . Naše pošta byla vedena stále jako „dočasně“ uzavřená, takže nyní bude asi uzavřena trvale a navždy! Pozor, to si myslím pouze já, to není oficielní sdělení! Dopadne-li to tak, bude to opravdu velká škoda! A ani několikaleté snažení o její zachování nepomohlo!

K článku – Méně poetický pohled na prázdniny…

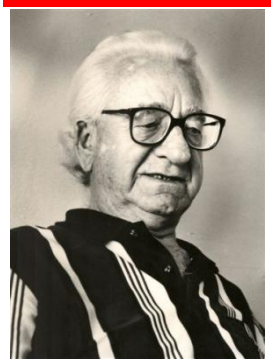

Tento článek vyvolal šumy! Protože nechci nikomu svým nesprávně napsaným povídáním ublížit, tak jsem se došla na jedno kritizované místo pořádně podívat. A málem jsem odtud ani neodešla – úplně se mi podlomily nohy! Není v nicí moci uvést toto místo do takového stavu, aby mohlo být znovu užíváno! Je tam rozbité snad všechno, co rozbít šlo i skla ve dveřích, které jsou vysazené. Zdi jsou popsané – snad ani jediný nápis by se tam už nevešel. Podlaha je pokrytá navátým listím. Myslím, že pan Zikeš, Zajíček a další pracovníci železniční zastávky nemohou mít klidné spaní v hrobě, protože oni to tam vždycky udržovali – ba, přímo hýčkali! A také je mi jasné, že tato devastace se neodehrála o posledních prázdninách! Na to bylo třeba delšího času a více lidí!

A co s tím ? Nevím !! Jen se ptám – PROČ ??? L.Š.

František Smetana

V tomto roce – 2014 – uplyne 100 let od narození ohnišťanského rodáka Františka Smetany. Určitě v hudebním světě proběhne celá řada vzpomínek na tohoto významného muzikanta, violoncellistu, pedagoga, interpreta a skladatele a tak Vás chci – vážení čtenáři – upozornit, že toho jistě mnoho vyslechnete o „našem“ Františkovi. Na příklad – uslyšíte-li Janáčkův cyklus Po zarostlém chodníčku, pak zbystřete svou pozornost, protože právě část tohoto cyklu „Frýdecká Panna Maria“ zkomponoval a pro violoncello upravil „náš“ František Smetana. Byl inspirován nejen Janáčkovou hudbou, ale i samotnou pověstí, která praví, že v roce 1665 byla vztyčena v Frýdku – Místku, na návrší Vápenky pískovcová socha Panny Marie s Ježíškem. Sochu objevili dělníci. Vyzvedli ji a přenesli do kostela. V noci se však vrátila zpět do Vápenky. Stejně tak v dalších dnech. Z toho usoudili, že jim Bohorodička dává znamení, kde mají sochu uctívat. Další pověst zase praví, že místo se zalíbilo hraběti Františku Eusebiovi. Při jedné procházce ucítil vůni růží, ačkoliv široko daleko žádné takové květy nebyly. Při konzultaci se svým kaplanem usoudil, že jde o vůni růže duchovní, tedy Panny Marie. Hrabě tak pojal úmysl vybudovat zde chrám na její počest. – Třetí z verzí pověstí o původu zázračné sochy se zmiňuje o tom, že ji nechal zhotovit zámecký pán, jako pokání za smilstva, které spáchal s příbuznou na jednom okolním gruntě. Socha se brzy pro svou zázračnou pověst stala vyhledávaným cílem poutníků, toužících po uzdravení a duchovní obrodě. Mariánské poutě se zde konají dodnes.

Zapůsobí-li na Vás tato hudba pak věžte, že zapůsobila i na Františka Smetanu, člověka, který se narodil v Ohnišťanech, chodil do zdejší školy a stal se svým uměním známým po celém světě!

Zúčastněte se, prosím, oslavy jeho narození, která bude v naší obci na jeho počest, pořádána! L.Š.

Kdyby bylo v obecní pokladně dost peněz …

Co všechno by se dalo v naší obci zařídit, aby se tu lidem snadněji a lépe žilo? Mnoho věcí! Uvedu několik příkladů:

Nemuselo by se v noci zhasínat veřejné osvětlení!

Mohl by se trvale zaměstnat pracovník na úklid veřejných prostor. Ten by zároveň mohl udržovat chodník, kdyby se dal – přes obec - vybudovat! Kdesi jsem si přečetla, že výstavba 400 metrů chodníku stojí 2,5 milionu korun. Ale, pozor, platit ho musí majitel silnice – ne obec!

Taky by se mohla řešit ta dosud utajovaná ekologická zátěž po bývalém JZD. Stejně je to časovaná bomba, která jednou bouchne!

Ten „imaginární“ pracovník by měl vlastnit řidičský průkaz a obec by měla mít traktor, který by si za poplatek mohl půjčit i s řidičem občan, který by ho potřeboval. A obecní úřad by měl také mít osobní auto, které by mělo občanům usnadnit dopravu k lékaři. Víte, co to znamená dostat se k doktoru třeba jen do Smidar nebo Skřivan? Jeli jste někdy do Smidar vlakem? Než dojdete ze smidarského nádraží do zdravotního střediska, tak se teprve doopravdy rozstůněte! A s cestováním vlakem do Skřivan je to taky pořádný problém!

Vlak tam nestaví a tak musíte dojet do Bydžova, tam rychle přestoupit do dalšího vlaku a jet zpátky! Hned se Vám, při tomto cestování vybaví Švejk, když šel – chudák - přes Budějovice do Prahy!

Ale, šlo by to taky vyřešit ještě jinak. Upravit ve vsi místnost pro lékaře, aby mohl – jednou za určitý čas – zde alespoň vystavit předpisy na léky. To by byla věc! Vím o čem mluvím, to všechno už tady bylo! Ani jsme si toho neuměli vážit!

Víte, ono se snadno říká, že každý má dnes doma auto a může si to zařídit sám! Věřte, že nemůže – dostanete se do situace, že nemáte řidiče – a problém je tu!

Mohla bych Vám vyjmenovat řadu dalších věcí, které by se daly vyřešit, kdyby bylo v obecní pokladně dost peněz!

Prostě, nejde to se tvářit tak, jako že je všechno v pořádku – není – a bez peněz nikdy nebude ! L.Š

Ohnišťanské kořeny …..

V letech 1902 – 1903 byly v Ohnišťanech objeveny nálezy ze starší doby římské. Tehdejší majitel Podlesí Eduard Kadlík je toho roku daroval Národnímu muzeu v Praze. Tyto nálezy pocházejí z – orbou narušených – žárových hrobů a je to 56 předmětů, z kterých lze rekonstruovat 8 hrobových celků. Jeden – další – hrob je uložený v Městském muzeu v Novém Bydžově. Ten byl nalezen v Podlesí, ale asi patřil k onomu velkému pohřebišti.

Výbava hrobů obsahovala – na příklad - dvousečný meč a kopí, různé spony a nože, přesleny, zlomek skleněné nádoby, sekáč, nůžky a další.

Na pohřebišti byla objevena řada dovezených římských předmětů. Jsou to zlomky bronzových nádob. Nejcennější je souprava naběračky a cedníku.

Výrobcem těchto předmětů je – dle kolků umístěných na nich – dílna, která takové náčiní vyráběla už v 70. roce po Kristu – tedy na začátku našeho letopočtu a nalézala se v severní Itálii. Tato souprava z Ohnišťan je jediným známým výrobkem této dílny nalezeným v naši zemi. Podle druhů těchto nálezů se určuje, zda jde o hroby mužské nebo ženské – jinak nelze pohlaví už určit. Stále se hledá důvod proč právě tady tyto nálezy byly! Jedno z možných vysvětlení je, že tudy skutečně vedla obchodní stezka a zde byla na této cestě zastávka. Patrně to bylo tak oficielně znám, a proto zde bylo i pohřebiště. Je jasné, že při nějakých velkých přesunech lidí se cestující rozstonali a umírali. A zde – na zastávce této cesty – bylo možné své zemřelé – pohřbít.
O této stezce se v historii Ohnišťan mluví i v dalším tisíciletí. I mnohem později, kdy zde byli zdejší obyvatelé označeni za ochránce cesty a udržovatele ohňů – proto jejich pozdější pojmenování - Ohnišťáci!
Je mnoho věcí, které by se o těchto nálezech a časech a z nich vypovídajících skutečnostech dalo povídat a psát. Ale, já se k tomuto necítím dostatečně kompetentní a už vůbec ne odborně vzdělaná! A tak si jenom o tom s Vámi, milí čtenáři – povídám a zdůrazňuji, že okolí Ohnišťan není jen tak to pole a louky. Že bychom se asi divili, co všechno se zde v dávnověku konalo a začneme se o to víc zajímat a přemýšlet o tom! Budeme hledat naše kořeny!

L.Š.

Postav dům – zploď syna a zasaď strom.....

Vztah dvou lidí, který v dnešní době vyvrcholí svatbou, je už vlastně vzácný a je třeba mu fandit! Je to tak hezké, když se celá rodina sejde a oslaví spojení s další rodinou a jejími členy. Nedávno jsem toho byla svědkem u našich sousedů a moc se mi to líbilo. Asi proto, že mám pro svatby slabost, protože to byla kdysi součást mého zaměstnání!
Všechny ty přípravy jsem pozorně sledovala, protože se chystalo vše na svatbu skutečně tradiční- tak – jak se to dělávalo dřív – vlastně už v minulém století. Přípravy gradovaly a roznášely se koláčky – úhledné, voňavé, krásně zabalené. Druhým významným bodem bylo štando. Byla to sešlost ženichových kamarádů a kamarádek a konalo se týden před svatbou. Přišlo jich mnoho a dali se do práce. Dívky se vrhly na zdobení břízek a chlapci se podezřele často a na dlouhou chvíli vytráceli pod pergolu a vraceli se odtud vždy hlučnější a veselejší. Samotnou stavbu brány pro novomanžele měli na povel dva „mistři“ a zhostili se svého úkoly perfektně. Tato část byla uzavřena třiceti ranami, které odpálil Petr na počest ženichova věku. Pak všichni odešli do hospody, kde se ženich „důrazně“ rozloučil se svobodou.
A za týden byla svatba! Svatební hosté přijížděli, zdobili auta a občerstvovali se, aby složitou a odpovědnou situaci svatebního dne vůbec zvládli! Potom všichni nastoupili a odjeli pro nevěstu. Ženich si pro ni došel, vyvedl ji před dům a byla krásná jako sen! Až se chtělo tleskat! Byla to velice hezká chvíle! Všichni hosté perfektně upraveni, muži v oblecích a kravatách, ženy jako na přehlídkových molech! Nevěsta jako bílý obláček a ženich dojemně rozpačitý! Konečně vše spělo k vrcholu – samotnému svatebnímu obřadu. Byl to důstojný okamžik a paní matrikářce se ani moc neklepaly ruce, klidně otevřela láhev šampaňského a nalila ho do sklenic k přípitku.
A tady jsem zachytila takový hezký úsměvný okamžik! Nevěsta celá uplakaná šeptla ženichovi: „Kapesník, prosím!“ A ten si ihned věděl rady! Přes rameno zavolal: „ Mamiíí“ ! A mami mu ihned podala kapesník, který předal nevěstě! Jen se potvrdilo, že mít nablízku mámu se vždycky vyplatí! Byla to krásná svatba, připravena s láskou a péčí celé rodiny! Moc se mi to líbilo! Ženich se sice neřídil podle titulku tohoto mého povídání, ale to vůbec nevadí! Dceru mají krásnou, dům pod střechou a na ten strom budou mít spoustu času! L.Š.

Jak ochránit zestárlé příbuzné před starobincem.

Není třeba své prarodiče a rodiče nechat dožít v ústavu! Jen je třeba najít pro ně tu správnou péči a nechat je žít doma. Jaké jsou možnosti jim pomoci a kolik peněz to stojí?
Domácí zdravotní péče - zdravotní sestry pomáhají seniorům, kteří bydlí doma, ale mají zároveň zdravotní dohled, např. při injekční léčbě, převazech a měření tlaku. Pokud tuto službu doporučí lékař, je hrazena ze zdravotní pojišťovny.
Pečovatelská služba – pečovatelé přicházejí pravidelně ke klientům. Nosí jim jídlo, pomáhají s osobní hygienou a úklidem, obstarají nákupy nebo poskytují doprovod k lékaři nebo i na procházku. Cena je 120 Kč za hodinu.
Osobní asistence - asistent pomáhá s oblékáním, česáním, vařením, nákupy, cestou k lékaři a nabízí také společné trávení času. Cena 120 Kč za hodinu.
Odlehčovací služba – nabízí krátkodobé – až tříměsíční – pobyty seniorům, o které jinak pečuje rodina. Ta si může v té době „odlehčit“ a vyřídit vše, co je v rodině třeba. Cena 160 Kč za stravu, 140 Kč za den a 120 Kč za hodinu.
Denní stacionáře a centra denních služeb – poskytují denní péči seniorům, kteří se neobejdou bez neustálé pomoci, žijí však doma, a v centrech tráví část dne, kdy je jejich rodina v práci. Cena 120 Kč za hodinu.
Tísňová péče – senior má u sebe tlačítko. Ocitne-li se v nouzi, zmáčkne ho a operátorka zajistí pomoc, zavolá rodinu, sousedy, záchranku, policii.
Cena – provoz stojí asi 180 – 500 Kč za měsíc. dle wwwBlesk sepsala L.Š.

Vzpomínky .....

Každý z nás má své vzpomínky a pod určitým impulzem vyplují na povrch. Mám je i já a o některé se s vámi podělím. Týkají se osob, které „tudy“ prošly a zanechaly tu stopu. Byli to nejvíc učitelé a faráři, to jsou dvě profese, které nevydrží dlouho na místě a tak i přes Ohnišťany vlastně přeletěli – přišli – dosáhli určité činnosti a byli odejiti!
Má vzpomínka obsahuje dva kněze. Jeden z nich – jmenoval se Antonín Šídlo – se zde objevil za 2. světové války. Bydlel na faře, a protože neměl kuchařku, stravoval se v hostinci u Bydžovských. Byl docela mladý a říkalo se o něm, že nechtěl být knězem, ale stal se jím na nátlak své rodiny. Pohyboval se stále na kole, hned byl tady a hned jinde. Své povolání vykonával se vší vervou! Před jídlem se vždy pokřižoval a pomodlil a dokonce se říkalo, že někteří hosté chodili k Bydžovským právě na tu dobu, aby ho přitom viděli. Jeho kázání byla tak emotivní, že na ně chodili věřící i nevěřící. Byla věcná, promyšlená a důrazně vyslovovaná – ještě tehdy – z kazatelny. A právě svými obřady způsobil, že se na ně pamatuji dodnes, ač jsem byla tehdy úplně malá holka. To – pro mne nezapomenutelné – bylo při pohřebním obřadu našeho souseda – pana Františka Hepříka. Byl to dlouhodobě nemocný mladý muž, velice pohledný, mnoha ženami milovaný. Jeho matka, paní Emilie Hepříková nedlouho předtím pohřbila dceru Mařenku a tak nebyl ve vsi nikdo, kdo by nechtěl být při pohřbu s ní a projevil jí tak svou účast. Kostel byl nabitý lidmi a i pan farář měl snahu dát matce nějakou sílu a naději! Pro obřad si vybral biblický příběh o Lazarovi.
Podrobně událost popsal, a když dospěl k momentu, kdy Ježíš nad hrobem Lazara volá „Vstaň a choď“, bylo to tak působivé, že moje dětská dušička věřila, že František vstane a bude opět žít! Dívala jsem se na paní Hepříkovou a nemohla jsem pochopit, proč se neraduje a nejde Františkovi pomoci vstát!
Ale, ta seděla, její oči byly úplně zapadlé a její tvář černá, jako její šátek, který měla na hlavě. Tato vypjatá chvíle přešla a já se cítila hrozně zklamaná, protože žádné zmrtvýchvstání se nekonalo! Nemohla jsem to pochopit – vždyť pan farář byl tak přesvědčivý! Dlouho mě to leželo v hlavě a každého kolem sebe jsem se poptávala, jak to, že se nic nestalo, když to pan farář chtěl! Táta mi odpověděl, ať neblbnu, maminka řekla, že to bylo „jen tak“. Šla jsem k Sedláčkovým – strýček se trochu zamyslil a pak řekl: „Běž se zeptat tetičky“. A tetička si mne posadila na klín a s povzdechem řekla: „Víš, Lidunko,v té rakvi nebyl Lazar, ale František a u rakve nestál Ježíš, ale pan farář“.
Do dneška si to všechno pamatuji, jakoby se to právě stalo!
Druhým knězem, který se nesmazatelně vtiskl do mé paměti, je pan THDr. Alois Sedlařík, který v Ohnišťanech působil od roku 1948 do 1952, Nebyl tu dlouho, ale také na něj mám dost významnou vzpomínku! V jednom z těch 4 let co zde administroval, při svých Májových denních bohoslužbách, vyřešil jejich náplň tím, že četl na pokračování knihu Franze Werfela „Píseň o Bernadettě“. Bylo zvláštní poslouchat v katolickém kostele dílo židovského spisovatele! Werfel byl německý žid, který prchl z Německa do Francie před Hitlerem. Dlouho tam hledal úkryt, až se mu ho dostalo v Lurdech. Čekal tam se svou manželkou na povolení odcestovat do Ameriky. A tam složil svůj slib, že podaří-li se jim přežít tuto válku, napíše příběh o děvčátku Bernadettě Soubirousové, kterému se v roce 1858 zjevila v Lurdech Panna Maria a předala jí vzkaz pro lidstvo. Werfel svůj slib dodržel a knihu napsal! Pan farář Sedlařík obsah této knihy sdělil nám, kteří jsme tam denně chodili a napjatě vždy čekali na další pokračování. Vím, že kromě mne tam chodila paní Jůzová a Blaženka Válková. Další si nepamatuji! Dlouho jsem tuto knihu sháněla, až se mi to po mnoha letech podařilo a mám ji dodnes!
Učitelů zde prošlo ještě více než kněží a tak jsem si z nich vybrala alespoň dva. Ti zde pobyli, vykonali svou práci a ještě přidali něco navíc. Myslím, že oba se museli časově setkat, nebo se těsně minout.
Zvlášť pan učitel Cibulka mě velice zajímá! Bydlel ve výměnkářském domku u čísla popisného 22 – Bydžovských. O panu učiteli Cibulkovi píše pan Hanuš, že to byl – cituji – neúnavný badatel historie Ohnišťan. Škoda, že po něm nezůstaly alespoň nějaké písemnosti, ze kterých by se dalo čerpat. Určitě by se mi mnohé domněnky potvrdily nebo naopak vyvrátily! Vím, že zde žil někdy po roce 1911, neznámo dokdy. Pan František Kubišta, velice pečlivý kronikář Terezиných Darů píše, jak v době své školní docházky četl ve škole v Ohnišťanech tištěnou knihu – Lidové vyprávění o Ohnišťanech a okolí – kterou víc už nikdy a nikde, neviděl. Domnívám se, že autorem té knihy byl právě pan učitel Cibulka. Cituji, že o něm nevím nic, ani kde se narodil a kam zase zmizel a škoda, že jeho historické práce se nezachovaly.
Druhým z učitelů, na které chci vzpomenout, je pan učitel Václav Syrůček. Opět on! Psala jsem o něm a o jeho hrobě na ohnišťanském hřbitově v Ohnišťanském zpravodaji číslo 8/ listopad 2011. Protože se mi tehdy ozvala pamětnice na onu událost, tak jsme spolu daly dohromady vše, co jsme o něm věděly a udělaly jsme určitý a odpovídající závěr, proč svůj život ukončil. Ale, byl to závěr chybný! Ozvala se další čtenářka a byla mi sdělena ještě jiná verze – mnohem dramatičtější a tak závažná, že to ani nemohu zveřejnit, nepodaří-li se mi sehnat dostatek informací. A protože to bude po tolika letech velmi těžké, pak raději Vám, kteří jste tento článek sledovali od začátku, řeknu: důvodem sebevraždy pana učitele Syrůčka nebyla nešťastná láska . Omlouvám se, že jsem Vás takto mystifikovala! L.Š.

Ti jsou taky naši .....

Milí čtenáři, opět Vám předkládám jednu skupinu ohnišťanských branců! Tentokrát ani nevím, z kterého jsou ročníku a pouze několik jsem jich identifikovala a ještě bez záruky, že je to správně! Pomůžete mi, prosím?

Stojící zleva : -- , Novotný J., -- , -- , -- , -- , Nízký Rudolf , Sedláček František ,
Sedící zleva: Novotný Rudolf, Jandera Jan, -- , Šperk František, -- , -- , -- , -- ,
Sedící dole : -- , -- , -- .

Pátek .... a třináctého .....??

Naposledy bylo třináctého v pátek v prosinci. Teď se toto magické číslo objeví až v červnu. Za sedm let se – prý – takový pátek objevuje v průměru 12x. Strach z něj mají lidé víc v západní kultuře. Víte, co všechno se uvádí jako páteční událost je-li zrovna třináctého? Dovolíte-li, vyjmenuji vám aspoň třináct takových historicky známých příběhů.

1 Poslední Kristova večeře měla 13 hostů. Host číslo 13 byl Jidáš, který Ježíše zradil. A Ježíš byl ukřižován v pátek (Velký).
2 Ve středověku byl pátek nazýván „popravčím dnem“. Na popraviště vedlo 13 schůdků a uzel popravčí smyčky byl 13x obtočen. Popravčím se platilo13 pencí.
3 Velká letecká katastrofa v pátek třináctého se stala v roce 1972. Letadlo se 45 lidmi na palubě havarovalo v Andách. Ti, co přežili, strávili v horách 72 dnů, nakonec jich přežilo 13.
4 Pojišťovny uvádějí, že v pátek třináctého dochází k většímu množství pojistných událostí než v jiné dny.
5 Sportovci si myslí, že je pro ně pátek třináctého špatný den a že nemají šanci na úspěch.
6 Američané uvádějí, že jejich ekonomika přichází v takový den zhruba o 900 milionů dolarů, protože ten den lidé neinvestují.
7 Podle numerologů je číslo 13 spojováno se smůlou, protože přichází za číslem 12, což je číslo „kompletní“.
8 Ve Finsku statistikové zjistili, že ženy v tento den umírají při dopravních nehodách dvakrát častěji než muži.
9 Pátek – třináctého nepřeje svatbám – taková manželství prý nejsou šťastná.
10 Jihoafrický magnát Joel Wolf byl zastřelen v roce 1898 po večeři, kdy stolovalo 13 hostů, protože čtrnáctý svou účast odřekl. Od té doby, když se mělo posadit ke stolu 13 hostů, jeden z obsluhujících číšníků usedá ke stolu, aby zaplnil 14.hosta.
11 V roce 2010 udeřil blesk do třináctiletého chlapce. Bylo to v Anglii, v pátek – třináctého – ve 13,13 hodin.
12 Letecké společnosti vynechávaly ve svých letadlech řadu číslo 13.
13 Sama za sebe říkám, že na tom datu určitě něco je. Mého otce zabil na ulici nepozorný řidič právě v pátek třináctého.

dle Novinek CZ. sepsala L.Š.

Svaz důchodců

Máme tady konec roku - myslím si, že pro nás byl rok 2014 úspěšný. Všechny akce, které jsme pořádali, se podle ohlasu a návštěvy vydařily. Z těch posledních to byla jako první - oslava pořádaná k 10. výročí vzniku **Svazu důchodců**. Návštěva, jak odpoledne, tak večer předčila očekávání. Odpolední program se setkal s velice kladným ohlasem - ať to bylo vystoupení dětí z mateřské školy, mažoretek z Volanic, nebo modní přehlídka Spolku

paní a dívek z Jilemnice. Večerní program začal tanečním vystoupením souboru Proutek a Jakoproutek - podle potlesku se vystoupení líbilo. Myslím že tato akce splnila svůj účel a ti, pro které to bylo určeno, si to opravdu užili.

Zde přinášíme několik záběrů z oslav.
Následují momenty z Vánoční výstavy

děti - nechali jsme pouze zdobení perníčků – jinak jsme udělali průřez minulými výstavami - návštěva zhruba 550 lidí,myslím hovoří za vše.

Další akce byla naše už tradiční vánoční výstava.
Letos jsme udělali trošku změnu - oproti minulým létům, jsme nedělali dílničky pro

Poslední akce v tomto roce - bylo **rozsvěcení stromku** - podíleli jsme se na něm s ostatními složkami. Účast mne velice překvapila. My jsme zajistili dárky pro děti - které dostali od Mikuláše - rozdali jsme zhruba asi 25 balíčků - což si myslím, že je docela dost. Napoprvé byla opravdu dobrá účast. Velký úspěch měl ohňostroj a k němu vybral pan Čáp velice pěknou hudbu za to mu patří velký dík.

Ještě bych se chtěla zmínit o **Ohnišťanské dílničce** - pravidelně se scházíme jednou za čtrnáct dní a v průměru chodí 8 dětí. Jsem velice ráda, že se ke mně přidala paní Hlavatá - můžeme se dětem víc věnovat a dělat i složitější výrobky. Fotky z každé dílničky jsou na stránkách obce.

TJ SOKOL OHNIŠŤANY

Hodnocení trenéra podzimní části:

Všichni, kdo jste viděli tabulku, tak víte, že kladné hodnocení podzimní části sezóny si nezasloužíme. Přestože další týmy v naší třídě jsou poměrně vyrovnané, myslím, že bychom si zasloužili lepší místo v tabulce. Bohužel posledních 6, 7 kol jsme hráli v sestavě: „kdo byl po ruce, tak hrál“, takže vymýšlet nějaké taktiky, nebo strategii, moc nešlo. Přesto jsme byli schopni i přes absenci „fotbalovějších“ kluků vytvořit skvělé akce, někdy i mírný tlak na soupeře. Mnohdy je těžké pro trenéry, když se jim nelíbí nějaké herní situace – při hře to okomentovat, neboť se jim dostane od hráčů nemilá odezva. Kluci by si měli uvědomit, že nejsou dokonalí, a měli by být soudní a přiznat chybu. A ne se urazit, atd. Já nebudu hodnotit hráče známkami, to už udělal Milan, vždy jsem Vás hodnotil jako celek, tak v tom hodlám i teď pokračovat. Myslím si, že jste parta jako málokde, alespoň já lepší neznám, bohužel poslední dobou se tak neprojevujete, což zanechává stopu na Vašich současných výkonech. Odráží se to také na atmosféře po zápasech, kdy nedokážeme posedět chvilku v kabinách či v hospůdce u piva. Jistě by se nám trochu rozvázal jazyk a řekli bychom si pár fotbalových věcí, které je potřeba řešit, například, že útok nepodrží balón dostatečně dlouho, ať už tam je kdokoliv, aby se stačila nabídnout na pomoc záloha a zformovala se obrana. Tím dochází k přetěžování zálohy, ta pak v přečíslení chybuje. Tím se dostávají do hry kolikrát „běhavější“ soupeři a dochází také k přečíslení obrany, jež dostává „laciné“ góly. Nemluvě o soupeřových rozích či standardních situacích. To je náš „HROB“. Věřte, že z lavičky vypadá vše trochu jinak, než z pohledu hráče na hřišti.

Na snímku nejúspěšnější střelec všech dob – Pavel Šoltys Bimbo s Vaškem Vrbou

Ještě bych rád zareagoval na výroky, že se moc netrénovalo. Ono ke konci podzimu se opravdu moc netrénovalo. Nebylo totiž s kým trénovat – nezlobte se, ale průměrně 3-5 lidí na tréninku, je málo. Potom se samozřejmě odehrává, že počkáme na někoho, kdo není na soupisce, abychom si mohli zahrát alespoň na malé dvě branky, všichni znáte.

Jen pro zajímavost: z 28 tréninků nejlepší Kopy (23), za ním Pešun (21), pak Čuk (15), Filip Kmínek (14), Venda a Sváťa (11), Fíla (10), Mek (9), Jirka Kmínek a Pepa (6), Roman (5), Míra, Máca ml. a Bimbo (4), Sehy, Michal a Petr N. (3), stále omluven Lukáš (1).

Účast trenérů: Já (25), Milan (18).

V Ohnišťanech hraji od necelých 17ti let, zažil jsem zde několik trenérů, řekl bych i kvalitních, co se týká III. tříd. Za zmínku stojí Ladislav Šoltys st., Ladislav Hlavatý a Zdeněk Flégl. Od nich jsem toho pochytil dost a mám za ta léta i nějaké ty hráčské zkušenosti. Nikdy jsem nepoužíval na přípravu tréninků nějaké knížky nebo net, a nikdy se nehrálo jen „báčko“ nebo se střílelo na bránu. Za dobu mého působení jako trenéra jsme měli šanci dvakrát postoupit, bohužel nám to vždy o kousek uniklo. Naše šance na postup nepramenily jen z mého trénování, ale především z přístupu kluků a sestav, v nichž se hrálo.

Děkuji hráčům za výkony a fanouškům za stálou účast na zápasech.

P.S. Pokud Alois Nébl bude číst tento referát a je to někdo z týmu (a já si myslím, že ano), měl by silně uvažovat o svém dalším působení v našem týmu.

Podzimní část fotbalové sezony v Ohnišťanech

Do sezony jsme vstupovali s nejvyššími ambicemi, tedy po několikaletém snažení konečně postoupit do okresního přeboru Královéhradeckého okresu. Cíl se nám až do šestého kola dařil plnit. Pak bohužel přišel z našeho pohledu značný útlum a to jak výkonnostní, tak hlavně výsledkový. Přestože máme poměrně široký kádr, tak především vlivem zranění a různých jiných mimo fotbalových povinností hráčů jsme se na zápasy scházeli v čím dál, tím menším počtu. Podstatnou, i když ne jedinou příčinou našich špatných výsledků bylo ukončení aktivní kariéry nejlepšího útočníka v historii Ohnišťan Pavla Šoltyse (na snímku vpravo nahoře) za poměrně složitých okolností, které vznikly především nedorozuměním a vyhrocením dané situace. Snad mi čtenáři odpustí, když Pavla ještě jednou touto cestou požádám o přehodnocení jeho názoru – moc bychom tvoje góly potřebovali!

Konečné umístění po podzimní části sezony pro nás znamená osmou příčku v tabulce III. třídy Královéhradeckého okresu se ziskem 19 bodů. Nesplněný dílčí cíl nás staví před rozhodnutí, zda náš tým neposílit na určitých postech. Rádi bychom přivedli jednoho až dva nové hráče, v závislosti na tom kolik se nás sejde při zimní přípravě na jarní část sezony. Rád bych tímto poděkoval hlavně našim fanouškům, kteří nám přes nezdary fandili nejen v domácích zápasech, ale jezdili nás podporovat i na hřiště soupeřů a musím podotknout, že jsme skutečně pyšní a velice si vážíme, když kolikrát venku hrajeme před ohnišťanskou fanouškovskou kulisou.

Dění v klubu se však netočilo jen kolem fotbalu samotného. Největší vrásky nám způsobily povodně v červnu 2013, které zasáhly jak hrací plochu, tak kabiny. S následky se vypořádáváme ještě v současné době a nutno podotknout, že bez pomoci obce, tedy zastupitelů, bychom to zřejmě nezvládli. V současné době jsme jako odškodnění od Fotbalové asociace ČR získali dotaci na obnovu travní plochy, takže bychom konečně po několika letech nebo spíše desetiletích mohli hrát na opravdu perfektním terénu, což doufáme, že přispěje ke zkvalitnění předváděné hry. Tato kompletní rekonstrukce proběhne zřejmě v jarních měsících příštího roku a provede ji externí firma, která byla vybrána Fotbalovou asociací.

Naše fotbalové naděje

Čtenáře zpravodaje bych ještě rád upozornil na internetové stránky www.tjohnistany.tode.cz, na kterých naleznete aktuality, shrnutí jednotlivých zápasů – takřka ihned po odehrání, pohled do historie fotbalu v Ohnišťanech, fotogalerii a další různé informace, které se týkají našeho klubu. Internetové stránky nám zpravuje Ladislav Šoltys ml., kterému bych rád touto cestou poděkoval za dobře odváděnou práci.

Za TJ Ohnišťany Ing.Lukáš Bezvoda

Vydává Obecní úřad Ohnišťany. Zpracovali, napsali a vyfotografovali Štraufová L., Bucek Jan